

Vizitáció

A 2012. évben városunkban alakult meg Budakeszi és a környező települések képző- és iparművészeit összefogó Keszi-Art Egyesület, mely rövid életútja alatt számos csoportos kiállítást szervezett meg, tagjainak egyéni kiállításait működtető közre. A 2013-as esztendőől kezdve minden évben egy, a térségünkben található településen rendez kiállítást. 2013-ban Tökön, 2014-ben Zsámbékon rendeztek tárlatot, 2015-ben pedig a biatorbágyi faluházba látogatott el a Keszi-Art, ezzel is utalva a kiállítás címére. A kiállítás megnyitóján tisztelet tette a Budakörnyéki Önkormányzati Társulánsnak társulás (BÖT) elnöki feladatait ellátó dr. Csutoráné dr. Györi Ottilia, Budakeszi polgármestere, a BÖT alelnöke, Tarjáni István, Biatorbágy polgármestere és a település alpolgármestere.

Január 22-én, a kiállítás megnyitójának napján a magyar kultúra napját is ünnepejük annak emlékeztetére, hogy 192 évvel ezelőtt Kölcsey Ferenc ezen a napon tisztázta le Csekén, nemzeti himnuszunk keziratát. Az évfordulóval kapcsolatos megemlékezések alkalmát adnak arra, hogy nagyobb figyelmet szenteljünk a kultúrának. A kultúra értékek végtelen sorozatát alkotja. Nem csak évezredek hagyományaink, nemzeti tudatunk, nyelvünk, gyökereink a részei, hanem éppen rendezvényeink is, legyen szó egy író-olvasó találkozóról, egy bárlól vagy éppen ezen kiállításról.

„Én hiszek a testvériségben: a színek együtt adják ki a képet, a hangok együtt adják a koncertet” – írta Baibits Mihály.

Biatorbágy szoros kapcsolatot ápol városunkkal, hiszen mindkét település a Budaörsi Kistérség Többcélú Társulásnak megszűnéséig tagja volt, majd 2013. május 31-én alakult Budakörnyéki Önkormányzati Társulásnak mindmáig tagjai.

Mindezeket túl más is összeköti településeinket. A társulás keretein belül számos kitűzött célt sikerült közösen megvalósítanunk, gondoljunk itt a közös kiadványunk meg-

jelentetésére vagy éppen a Zöldpixel térségi természetfotó pályázatunkra és a beérkezett művekből rendezett kiállításra.

Nagyra becsülöm azt a mértékű összefogást, mely a különböző feladatok mentén megmutatkozik a településeink között, hiszen csak ezzel vagyunk képesek arra, hogy nagymérvű fejlesztéseket, terveket hatékonyan és gördülékenyen valósítsunk meg. Ha például megnézzük a szívárványt, színei külön-külön is mutatók, de csak együtt adják meg számunkra az igazi és hiánytalan szépséget.

Ezért is külön öröm számomra a Keszi-Art térségi kiállításai, mint a mai is. Hiszen már nem csak a városvezetés vagy a két művelődési ház ápolja a köteleket, hanem társadalmi, civil kapcsolatok is gyökeret verhetnek az együttműködés talaján.”

dr. Csutoráné dr. Györi Ottilia

„Nem lehet más igényem, csak hogy a művészet és a magyar hon jóakarató, buzgó szolgálja legyenek.” – Liszt Ferenc világhírű zeneszerző gondolatával köszöntötte a vendégeket Dévényi János, a Keszi-Art elnöke.

„Nagy boldogasszony havában, még ködös a nappal fagyos az éjszaka, hidegen fújnak a szelek, mi azonban kedves meghívásnak eleget téve egyesületünk művész tagjainak legjobb műveit hoztuk el önöknek, - hogy színt, és fényt hozzunk a szürke téli világba. Azzal a baráti keznyújtással, és reménnyel jöttünk

Budakeszire, hogy befogadó közösségre találva megörvendeztessük Biatorbágy művészetszerető közönségét, Budakeszi művészeinek alkotásaival. Kívánom, hogy a két város közötti földrajzi távolságot, a művészetben való derűs találkozás és a megismerésben rejlő öröm hidalja át.

Úgy jöttünk ide látogatóba azzal a szeretettel, ahogy M. S. Mester a -Vizitáció- című képén ábrázolja Mária és Erzsébet meghitt találkozását. Ez

a csodálatos bibliai esemény, sok kitűnő művészt meghihetett már az elmúlt évszázadokban.

A találkozás rendkívüli jelentősége utal, hogy az egyház hivatalosan is ünnepeinek sorába emelte ezt a napot, melyet Sárlos Boldogasszony napjának neveznek. A Szentírás szerint Mária látogatóba ment Erzsébethez, unokatestvéréhez, aki szintén áldott állapotban volt, noha néhány évvel idősebb volt nála. Szolgálni ment hozzá, - ma úgy mondanánk, felajánlotta segítségét, - és Mária üdvözlője a találkozás örömteli pillanatában Erzsébet méhében megmozdult a magzat, akit később keresztelőd Szent Jánosként ismert meg a civilvilág.

M. S. mester képén az aranyszínű ég alatt, pompás természeti környezetben Mária kézcsókkal üdvözlő Erzsébetet, miközben finom érintéssel követi kidomborodó pocakjának hullámszóvonalát.

A szakrális témájú kép az isten iránti alázatáról, a szépségről, és a boldogságról szól. A két női alak pompás öltözetben jelenik meg előttünk, a gótikát idéző ruhadetűk szenvedélyes hullámszóvonalai nem rejtik el a találkozás érzelmi hőfokát. Az egymás felé hajló női figurák közvetítik a kivételes és megismételhetetlen találkozás hangulatát. Érzékeljük a köztük lévő felhőtlen kapcsolatot, ami számunkra az égi és a földi világ közötti har-

móniát jeleníti meg. A természeti kép páratlan erővel idézi fel az édenkert emlékeit, amely csodálatosan belesimul az egyetemes világ isteni rendjébe. A kép legfőbb üzenete, az élet önmagunkon túlmutató jelentősége, amely az örökkévaló isteni akarat szolgálatában áll. A szent asszonyok között létrejött találkozás előre vetíti a világtörténelmet formáló megváltó, Jézus Krisztus színre lépését, és Keresztelő Szt. Jánossal történt találkozását. - De az már egy másik történet.

TISZTELT MEGNYITÓ KÖZÖNSÉG! Budakeszi képző- és iparművészi három évvel ezelőtt úgy döntöttek, hogy nem bízzák véletlenre a sorsukat, egyesületet alapítanak, és évente két csoportos kiállításon mutatkoznak be városukban. A Tavasz tárlatokat, és a Karácsonyi karitatív kiállításokat évi rendszerességgel megrendezzük, továbbá támogatjuk az egyéni kiállítások megvalósítását. Reméljük, ezzel is hozzájárulunk Budakeszi szellemi arculatának formálásához, a baráti kapcsolatok kialakításához. Már megalakulásunk előtt is tudtuk, hogy sok művész él Budakeszin, de közelebről nem ismertük egymást. Az első kiállítások sikere után nem szűnt meg a lelkesedés, sőt talán még fokozódott az érdeklődés, hiszen a környékbeli településeken élő művészek közül is többen csatlakoztak egyesületünkhöz.

Ma azt mondhatjuk, hogy elértük az optimális taglétszámot, amellyel a Keszi-Art működik.

Budakeszi a művészek városa, hiszen az egymásért végzett munka eredménye az itt látható reprezentatív kiállítás, amely 25 művész mintegy 32 alkotását mutatja be.

Ez a kiállítás ünnepi alkalom és megtiszteltetés a számunkra, mert éppen a Magyar Kultúra Napján nyithatjuk meg tárlatunkat. Kölcsey Ferenc 1823. január 22-én, pontosan 192 évvel ezelőtt fejezte be a Himnusz keziratát, amely így kezdődik.

„Isten, áldd meg a magyart Jó kedvvel, bőséggel, Nyújts feljéje védőkart, ha küzd ellenséggel” Nemzetünk imájában a magyar lélek hangja szólal meg, a vers sodró erejű képekben idézi fel az elmúlt évezredek dicsőséggel és tragédiákkal terhes történelmét. Kölcsey sodró erejű látomásban vetíti elénk népünk félezer éve tartó kálváriáját, a váratlan sorscsapásokat, és felvillantja a végveszélyben lévő ország fizikai-szellemi megsemmisülésének lehetőségét. Az érzelmek hullámszóvonalának tetőfokán a refrén, lágyabb húrokat pendít meg. A Himnusz ma sem veszített semmit aktualitásából, ma is időszerű, vagy talán még inkább az. A népe jövőjéért aggodó vátesz, a megbékélés, hangján perlekedik teremtojével a

vers befejező soraiban. „Bal sors akit régen tép, hozz reá vig esztendő, Megbűnhődte már e nép, A múltat s jövendőtl!”

Nemzeti kultúránkhoz tartozik, hogy Budakeszin, a Himnusz emlékére állított nagyszabású emlékmű, ma már országosan ismert zarándok helyé vált.

A Himnusz zeneszerzőjének Erkel Ferencnek az emléke is elevenen él városunkban, akinek egykori nyaralójának falán emléktábla is látható, utcát neveztek el róla, és többek között az Erkel Ferenc Művelődési Központ is őrzi a nevét. Minden évben, az Erkel napok keretében megemlékezünk a híres zeneszerző életéről, és munkásságáról.

TISZTELT HÖLGYEIM ÉS URAIM!

Biatorbágy nagy történelmi múlttal, és kitűnő természeti adottságokkal rendelkező város, sokat hallottam már élénk kulturális és zenei életéről. Többek között itt élt a Kossuth díjas költő óriás Juhász Ferenc, és a Párizsba emigrált világhírű festőművész Hantai Simon is, e város szülőte. Értésülesem szerint ennek a szép kiállító tereknek a nevét is Hantai Simonról fogják elnevezni, és Hantai Galéria néven fogják működtetni.

Kérem, engedjék meg, hogy a kiállító művészekről is ejtsek néhány mondatot. Elsőként említem meg a Keszi-Art egyesület biatorbágyi tagját Szilágyi Dóra képzőművészt, aki tanári munkája mellett időt szán arra is, hogy elismerésre méltó művészi tevékenységet folytasson. Néhány hónappal ezelőtt önálló kiállításon mutatkozott be Budakeszin a Polgármesteri Hivatalban, azt megelőző évben pedig a Szildóra rajziskolába járó tehetséges budakeszi gyerekek munkáit ismerhettük meg. A művészet csodája, hogy nem kell jeltolmács a művek megértéséhez, az itt látható alkotásokat bárki nyitott szívvvel befogadhatja. Egyesületünk kiállításán együtt láthatják a festők, grafikusok, fotósok, és iparművészek munkáit, hiszen ez a műfaji és technikai változatosság a kiállítás egyik fő jellemzője.

Olyan erőteljes művész egyéniségek vannak most itt jelen, akik

fajsúlyos szereplői a régió kulturális életének. A teremben látható művesen elkészített egyedi tervezésű bútorokat Bernáth Béla asztalosmester készítette, akinek állandó életmű kiállítása nyílt Budakeszin, amely megtekinthető az Ady Endre u. 5. szám alatt.

A különböző stílusú bútorok mellett elektronikusan működő különleges játékházat is tervezett, a gyermekek és a látogatók nagy öröme.

Egyesületünk tagjai között találjuk Géczy Olgát, és David Aurell-t, akik Amerikából jöttek, mesterségük címe az ecset és a karmester palca. Tökön települtek le, és a Pajta Galériát működtetik, ahol rendszeresen kiállításokat, és színvonalas

koncerteket szerveznek. Géczy Olga nagyméretű festménye Szt. István király monumentális alakját idézi fel kottával a háttérben. David Aurell érdeklődését pedig a sportban rejlő drámaiság kifejezése foglalkoztatja. Zsámbékon él és alkot Kovács István fotóművész, akinek szürrealis megjelenésű férfi portréja a meglepetés erejével hat a nézőre. A fotósok között találjuk Kuchta Nándor festői áttünésekkel megjelenített aktját, aki a hagyományos fotótechnika kiváló mestere. Samu Ferenc közeli arcérselete, az emberi szem által nem érzékelhető tartományokat kutatja.

Kósa János festőművész nagyméretű képe a hegyek vonulatában megjelenő budakeszi tájat ábrázolja madártávlatból. Panoráma képen felismerhetjük a János hegyi kilátót és a város nevezetes pontjait. Nagy Imola iparművész festményén, elvont dekoratív megfogalmazásban fedezhetjük fel településünk részleteit. Somogyi Réka selyemfestménye, a vánkoson nyugvó kettőzött női figurája, a megálmodott szerelem kirobbanó örömét képes közvetíteni a színek és formák asszociatív megjelenítésével. A feliratos részben a megismételt szavak mágiikus erővel idézik a magyar nyelv szógyökében rejlő ősi jelentéstartalmát. /Szer-elem Szer-elem/ Balassa Júlia iparművész selyemképe, a jelképek alkalmazásával, a természet, és az ember organikus kapcsolatát vizsgálja a mulandóság tükrében. M. Sarlós

Erzsébet iparművész egyéni tárlata a -Zene hullámai - címmel a budakeszi és a pátyi kiállítások után, Biatorbágyra is eljutott.

A Faluházban, 2014-ben mutatták be, zenével kapcsolatos nagy sikerű alkotásait. Kísérletező kedvét és találgatónságát bizonyítják az itt kiállított plasztikák. Tongori Szilvia grafikáin, a mesterség magas szintű ismerete, és a művészet ejti ámulatba a nézőt. A megsebzett természet, a madár és a gép allegóriájában jelenik meg.

Makk Attila iparművész Labirintus című munkája a klasszikus mesterek szakmai igényességével készült. A kidolgozás részletei, rejtett összefüggésekre nyitják rá szemüket. Vágvölgyi Attila grafikáinak gondolatosságát, a fehér papíron kanyargó könnyed vonalak szürrealis részletei keltik életre. Kiss Iván rajzain, az emberi torzók szembesítenek bennünket az ideálok és lehetőségek feloldhatatlannak tűnő ellentétével. Mészöly Zsófia Éva festő-restaurátor, M. S. Mester „Vizitáció” című képének kisméretű ihletett másolatát állította ki. Lázár Erzsébet barna és zöld árnyalatokban megfestett lendületes tanulmánya, a szobrászműhely hangulatát idézi. Soosné Kaippel Emília, Tavaszváró című képén a piros tulipánok megkapó látványát közvetíti. Giese Pirooska keramikus, a Találkozás című vegyes technikával készült munkájában vall őszinte emberi érzéseiről.

Tarcsányi Ottília festményén a testvérsors különös metaforájaként elágazó göcsörtös fatörzset látunk. Szilágyi Özséb részletekben gazdag ötvös munkája a keresztre feszített Jézust hozza élénk. Fehér Irén, az emberi kapcsolatokat tanulmányozza oldott festői előadásmódban. Lopusny Erzsébet kisméretű munkája az ég és föld közötti lebegés állapotát érzékelteti. Kerezi Éva Mária lírai absztrakt felfogásban készített akvarell képe, a tűzmadár mitológiáját dolgozza fel. Végül saját festményeimről annyit mondanék, hogy a geometrikus formák arányrendje, a rész és egész viszonya, és a színek harmóniája inspirálta munkáimat. Az itt látható Körmetzés című képem az elmúlt évben Szombathegyen, az Országos Képzőművészeti kiállításon szerepelt.

Mindenkinek megköszönöm a tárlat rendezésében és szervezésében nyújtott szíves segítségét. A kiállítást, Weöres Sándor költő soraival ajánlom figyelmükbe.

„A kincset az idő nem őrzi – nem: szétrágja, mint a kőcankót a gyermek.

A kincsek másként élnek, jeltelen: a lélek belső templomán szögellnek, mint ezer pillér, kos-szarv és perem.

A halhatatlan mű időtelen.”

Dévényi János, Keszi-Art elnöke
Fotók: Dévényi-Györfly Előd

Gräfl-sütemények a rászorulóknak

Mint harmadik éve hagyományosan, idén is szállított a Gräfl Cukrászda a Magyarországi Metodista Egyház Márta Mária Otthonába bejglit, hogy a rászoruló idős és beteg emberek se maradjanak sütemény nélkül az ünnepek alatt.

Gräfl László és Gräfl Ildikó cukrászok elmondták, hogy a szokásos mákos és diós bejgliken kívül pozsonyi kifli, aszalt szilvás, csokoládés, málnás, marcipános tortaszettek is kerültek az otthon lakóinak asztalára. Természetesen az áldozatos munkát végző dolgozók is kaptak a finomságokból.

A Magyarországi Metodista Egyház 1922-ben vásárolta meg azt a területet, amely most az intézet rendelkezésére áll. Szándéka abban az időben is az volt, hogy a rászoruló, beteg és szegénysorban élő emberek segítségére legyen, számukra testi-lelki támaszt jelentsen. Az ellátásért ápoló-gondozó nővérek és kisegítőik felelősek a nap huszonnégy órájában. Az egészségügyi ellátást a helyi háziorvos felügyeli.

bgj

